

Sygn. akt *XVII AmE 43/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
------------------	------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 9 grudnia 2019 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmE 43/20*

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z 9 grudnia 2019 r., Nr (...) na podstawie art. 56 ust. 2 w związku z art. 56 ust. 1 pkt 12 i 49 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wszczętego w dniu 21 sierpnia 2019 r., którego stroną był przedsiębiorca: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości W., wpisany do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS: (...), posiadający numer identyfikacji podatkowej (NIP): (...), orzekł, że:

1. przedsiębiorca: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości W., naruszył warunek 2.3.2. koncesji na obrót paliwami ciekłymi Nr (...), udzielonej decyzją Prezesa URE z dnia 23 sierpnia 2017 r. nr (...) (z późn. zm.), w ten sposób, iż nie dotrzymał terminu (14 dni) poinformowania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej koncesją, czym naruszył przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne,

2. przedsiębiorca: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości W., naruszył art. 37 ust. 2c w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo energetyczne, w ten sposób, że nie złożył wniosku o zmianę koncesji w zakresie adresu i siedziby, najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tej zmiany, czym dopuścił się przewinienia wskazanego w art. 56 ust. 1 pkt 49 ustawy - Prawo energetyczne,

3. za działania opisane w pkt 1, wymierzył przedsiębiorcy: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości W., karę pieniężną w wysokości 2 000,00 zł,

4. za działania opisane w pkt 2, wymierzył przedsiębiorcy: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w miejscowości W., karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł,

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła strona powodowa, zaskarżając ją w zakresie pkt 1, 3 i 4. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

1) art. 56 ust. 1 pkt 12 Ustawy w zw. z art. 117 w zw. z art. 102 i nast. k.s.h. poprzez nałożenie na odwołującego kary pieniężnej w wysokości 2 000 zł w wyniku błędnego przyjęcia, że odwołujący nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji, poprzez niezgłoszenie w terminie 14 dni zmian dotyczących danych osób uprawnionych lub wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania odwołującego, w sytuacji gdy:

a. dane dotyczące osób uprawnionych do reprezentowania odwołującego nie zmieniły się, bowiem niezmiennie od momentu powstania spółki odwołującego (13.12.2016 r.) osobą uprawnioną do reprezentacji odwołującego jest komplementariusz: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, a w konsekwencji nie doszło do zmiany danych osób uprawnionych do reprezentowania odwołującego, o której mowa w pkt. 2.3.2. koncesji;

b. odwołujący jako spółka komandytowa nie ma organu uprawnionego do jego reprezentowania, gdyż:

- spółka komandytowa zgodnie z art. 102 i nast. k.s.h. nie ma organów;

- zgodnie z art. 117 k.s.h. „spółkę [komandytową] reprezentują komplementariusze”;

a w konsekwencji nie doszło do zmiany osób wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania odwołującego, o której mowa w pkt. 2.3.2. koncesji;

c. koncesja nie nakłada na odwołującego obowiązku informowania Prezesa URE o zmianach w składzie organów innych spółek, w tym spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;

2) art. 56 ust. 1 pkt 49 w zw. z art. 37 ust. 2c i ust. 6a Ustawy poprzez nałożenie na odwołującego kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł w wyniku przyjęcia, że odwołujący nie złożył wniosku o zmianę koncesji w zakresie adresu i siedziby w terminie 7 dni, w sytuacji, gdy Prezes URE powinien wydać decyzję o odstąpieniu od wymierzenia kary z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu, zaprzestanie przez odwołującego naruszania prawa i realizację obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 2c;

Wobec powyższego, wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie pkt. 1 i 3 ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od wymierzenia kary za działania opisane w pkt. 1 zaskarżonej decyzji,

2. zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie pkt. 4, poprzez odstąpienie od wymierzenia kary za działania opisane w pkt. 2 zaskarżonej decyzji,

3. zasądzenie od Prezesa URE na rzecz odwołującego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 23 sierpnia 2017 r. nr (...) (z późn. zm.), Prezes URE udzielił Przedsiębiorcy koncesji Nr (...) na obrót paliwami ciekłymi, na okres od 23 sierpnia 2017 r. do 31 grudnia 2030 r.

Zgodnie z pkt 2.3.2. decyzji Koncesjonariusz jest obowiązany w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia zaistnienia innych – niż wskazane w pkt 3.2.1. istotnych zmian dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w szczególności odnoszących się do rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności, danych osób uprawnionych lub wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania Koncesjonariusza), zawiadomić pisemnie Prezesa URE o tych zmianach, przedkładając jednocześnie – w przypadku, kiedy zmiana ta powoduje potrzebę zmiany zapisów niniejszej koncesji – wniosek o jej zmianę.

Dowód: Decyzja z 23 sierpnia 2017 r., k. 6 akt adm.

Wobec stwierdzenia, iż spółka nie dopełniła obowiązku wynikającego z punktu 2.3.2. ww. koncesji tj. nie poinformowała Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zmianach dotyczących wykonywanej działalności, nie później niż 14 dni od dnia ich powstania oraz nie zrealizowania obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2c ustawy - Prawo energetyczne, tj. nie złożyła wniosku o zmianę koncesji w zmiany zakresie adresu i siedziby w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tej zmiany, pismem z dnia 21 sierpnia 2019 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 12 i 49 ustawy - Prawo energetyczne. Jednocześnie, Przedsiębiorca został wezwany do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień i informacji niezbędnych dla rozstrzygnięcia w sprawie, jak również dokumentów umożliwiających ustalenie jego sytuacji finansowej.

Dowód: Zawiadomienie z dnia 21 sierpnia 2019 r., k. 1 akt adm.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 12 czerwca 2019 r. Przedsiębiorca zajął stanowisko w sprawie. Wskazał, iż niedotrzymanie terminów przekazania informacji oraz złożenia wniosku o zmianę koncesji związane było ze zmianami kadry zarządzającej oraz menadżerskiej w spółce oraz zmianami prowadzonymi w spółkach powiązanych osobowo i kapitałowo z osobami zarządzającymi oraz wspólnikami Przedsiębiorcy. Zdaniem Spółki zmiany dotyczące spółki w żaden sposób nie wpłynęły na bieżące prowadzenie działalności gospodarczej.

Dowód: Pismo z 12 czerwca 2019 r., k. 4 akt adm.

Pismem z dnia 27 września 2019 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz wyznaczono mu 14-dniowy termin na zapoznanie się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i wniesienie co do niego ewentualnych uwag.

Dowód: Pismo z 27 września 2019 r., k. 54 akt adm.

Spółka skorzystała z przysługującego jej w tym zakresie uprawnienia. (okoliczność bezsporna)

Spółka oświadczyła, że wysokość przychodu z działalności koncesjonowanej w 2018 r. wyniosła (...) zł.

Dowód: Oświadczenie z 6 września 2019 r., k. 29 akt adm.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie powoda podlegało oddaleniu.

Koncesja to publicznoprawne uprawnienie podmiotu przyznane decyzją właściwego organu administracji indywidualnie oznaczonemu podmiotowi, spełniającemu ustawowo określone wymagania zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe wykonywania określonego rodzaju działalności gospodarczej (zob. wyrok SN z dnia 8 maja 1998 r., III RN 34/98, OSNP 1999, nr 5, poz. 157).

Stosownie do treści art. 56 ust. 1 pkt 12 Pe **karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji**. Należy przy tym zaznaczyć, że naruszenie któregokolwiek z obowiązków mających swe źródło w koncesji jest wystarczającą przesłanką do zastosowania przepisów art. 56 ust. 1 pkt 12 Pe i wymierzenia na tej podstawie kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Zdaniem Sądu, brzmienie przytoczonego wyżej przepisu przesądza o obligatoryjnym charakterze kary za naruszenie określonych w koncesji warunków wykonywania działalności gospodarczej, pod jakimi koncesja została wydana, przewidując bezwzględny obowiązek ukarania danego przedsiębiorcy, w razie stwierdzenia okoliczności podlegających karze. Przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 Pe stanowi więc samodzielną podstawę do wymierzenia kary przedsiębiorcy za niedochowanie obowiązków udzielonej koncesji i nie wymaga wykazania zawinionego działania lub zaniechania przedsiębiorcy.

Zgodnie z pkt 2.3.2. decyzji Koncesjonariusz jest obowiązany w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia zaistnienia innych – niż wskazane w pkt 3.2.1. istotnych zmian dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w szczególności odnoszących się do rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności, **danych osób uprawnionych lub wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania Koncesjonariusza**), zawiadomić pisemnie Prezesa URE o tych zmianach, przedkładając jednocześnie – w przypadku, kiedy zmiana ta powoduje potrzebę zmiany zapisów niniejszej koncesji – wniosek o jej zmianę.

Przenosząc powyższe regulacje na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, że zgodnie z informacją z Krajowego Rejestru Sądowego Spółka dokonała zmiany danych osób wchodzących w skład organu uprawnionego do jego reprezentowania tj. członków zarządu spółki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, będącej komplementariuszem Przedsiębiorcy oraz zmiany siedziby i adresu.

Stosownie do art. 15 ust. 1 zd. 1 w związku z art. 13 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz uwzględniając specyfikę przepisów o podatku VAT oraz o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, jako pierwszy dzień terminu na złożenie wniosku o zmianę koncesji należy traktować dzień następujący po dniu, w którym nastąpiło ogłoszenie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

Zgodnie zaś z art. 13 ust. 1 wspomnianej ustawy, wpisy do KRS podlegają obowiązkowi ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Z kolei art. 15 ust. 1 zd. 1 ww. ustawy stanowi, iż od dnia ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym nikt nie może zasłaniać się nieznaną publicznie ogłoszonymi wpisami.

Pierwsza zmiana danych osób wchodzących w skład organu uprawnionego do jego reprezentowania w KRS, tj. wykreślenie Pana K. K. oraz wpis Pani E. D. nastąpiła w dniu 7 marca 2018 r., a informacja ta została opublikowana w Monitorze Sądowym i Gospodarczym w dniu 14 marca 2018 r. Nr (...) ((...)) pod poz.(...).

Druga zmiana w tym zakresie tj. wykreślenie Pani E. D. oraz wpis Pani A. G. nastąpiła w dniu 3 października 2018 r., zaś informacja ta została opublikowana w Monitorze Sądowym i Gospodarczym w dniu 19 listopada 2018 r. Nr (...) ((...)) pod poz.(...).

Przedsiębiorca poinformował o tym fakcie Prezesa URE pismem nadanym w dniu 19 czerwca 2019 r., które do Urzędu wpłynęło 21 czerwca 2019 r. Zdaniem Sądu, zmiany dotyczące danych osób wchodzących w skład organu

uprawnionego do reprezentowania stanowiły zmiany istotne wobec wykonywanej działalności koncesjonowanej, powód zaś nie dopełnił obowiązku poinformowania o nich Prezesa URE, nie później niż 14 dni od ich powstania.

Nie ulega wątpliwości Sądu, że na powódzie ciążył obowiązek zawiadomienia Prezesa URE o zmianach osób wchodzących w skład organu uprawnionego do jego reprezentowania, czego powód nie uczynił w określonym w koncesji terminie. Powyższe stanowiło zatem naruszenie cytowanego wyżej warunku 2.3.2. posiadanej koncesji, co oznacza, że zarzut pozwanego sformułowany w punkcie 1 zaskarżonej decyzji był słuszny.

Karze pieniężnej o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 49 ustawy – Prawo energetyczne, podlega ten, kto nie realizuje obowiązku o którym mowa w art. 37 ust. 2c lub ust. 2d tej ustawy. W myśl art. 37 ust. 2c ustawy – Prawo energetyczne, w przypadku zmiany danych o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7 oraz ust. 2a Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane złożyć wniosek o zmianę koncesji najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian. Dane o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne to: oznaczenie podmiotu, jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz ich adres. Należy w tym miejscu dodać, że ewidentnym celem ustawy jest zachowanie zgodności treści koncesji ze stanem rzeczywistym, tak aby nie było wątpliwości, co do tożsamości podmiotu uprawnionego na podstawie koncesji.

W dniu 15 listopada 2018 r. powód dokonał również zmiany siedziby i adresu tj. z ul. (...), (...)-(…) C. na (...), (...)-(…) C., a informacja tą została opublikowana w Monitorze Sądowym i Gospodarczym w dniu 27 listopada 2018 r. Nr (...) ((...)) pod poz. (...).

Przedsiębiorca złożył wniosek o zmianę koncesji w zakresie adresu i siedziby w dniu 21 czerwca 2019 r. (data nadania 19 czerwca 2019 r.). Przedsiębiorca nie złożył zatem wniosku o zmianę koncesji w zakresie adresu i siedziby w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian, oznacza to, że nie zrealizował obowiązku ciążącego na nim zgodnie z art. 37 ust. 2c ustawy - Prawo energetyczne.

Przepis art. 37 ust. 2c wyraźnie stanowi, że wniosek o zmianę koncesji powinien zostać złożony w terminie 7 dni od dnia zaistnienia zmian. Należy przez to rozumieć, że każde przekroczenie tego terminu powoduje że obowiązek wskazany w niniejszym przepisie nie został zrealizowany. Wobec tego, słuszny był także zarzut pozwanego, zawarty w punkcie drugim zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek (ust. 6a).

Ustawodawca zawarł w powyższym przepisie instytucję odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, należąca do kategorii spraw objętych uznaniem administracyjnym. Instytucja ta ma jedynie charakter uznaniowy, należy przez to rozumieć, że Prezes MOŻE odstąpić do wymierzenia kary, nie stanowi to zatem jego obowiązku. Takie stanowisko zostało utrwalone zarówno w orzecznictwie tut. Sądu (zob. Wyrok SOKiK z 4 marca 2019 r. sygn. akt XVII AmE 69/17, wyrok SOKiK z 8 kwietnia 2019 r. sygn. akt XVII AmE 102/17), jak i literaturze (zob. M. Sachajko, uwagi nr 129 i 145 do art. 56, w: Z. Muras, M. Swora (red.) Prawo energetyczne. Tom II. Komentarz do art. 12-72, Warszawa 2016, System Informacji Prawnej LEX).

Stanowisko Sądu, zgodnie z którym, powód powinien wykazać, że pozwany przekroczył zasady uznania administracyjnego oraz że stopień szkodliwości czynu był znikomy, a przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa lub zrealizował obowiązek, zostało wyrażone także przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z 27 listopada 2019 r. w sprawie toczącej się pod sygn. akt I NSK 95/18. Ponadto, w tym samym uzasadnieniu Sąd Najwyższy wskazał, że Prezes URE, mając na względzie cele prawa energetycznego, realia rynkowe i sytuację konsumentów, może więc podjąć decyzję o nieskorzystaniu z kompetencji określonej w art. 56 ust. 6a p.e., nawet przy znikomej szkodliwości społecznej czynu. Jako że są to kryteria słusznościowe, których stosowanie jest wpisane w istotę uznania administracyjnego, sąd

nie powinien co do zasady zastępować Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w ocenie, czy w danych okolicznościach wspomniane kryteria wymagają nałożenia kary, czy raczej odstąpienia od jej nałożenia.

Również w treści przywołanego uzasadnienia, Sąd Najwyższy trafnie wskazywał, że artykuł 56 ust. 6a p.e. należy interpretować z uwzględnieniem zasady sprawności i rzetelności działania instytucji publicznych, a także zasady równowagi i podziału władzy. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki dysponuje więc pewnym luzem decyzyjnym przy interpretacji przesłanki znikomości szkodliwości społecznej czynu, a w razie ziszczenia się wspomnianej przesłanki - uznaniem administracyjnym przy wyborze wariantu rozstrzygnięcia: odstąpienia od kary pieniężnej bądź nieodstąpienia od tej kary.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie zgodził się z pozwanym w zakresie oceny przesłanek rzutuujących na wymiar kary tj. stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, dotychczasowe zachowanie powoda oraz jego możliwości finansowe (art. 56 ust. 6 p.e.). W niniejszej sprawie stopień szkodliwości czynu jest niewątpliwie wyższy niż znikomy, bowiem powód – Koncesjonariusz nie zrealizował w terminie obowiązku wynikającego z warunku posiadanej koncesji oraz nie wystąpił w wymagany terminie o dokonanie zmiany w posiadanej koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Istotnym jest, że działalność koncesjonowana podlega szczególnym rygorom, bowiem Organ wydający koncesję, wydaje ją pod warunkiem zapewnienia gwarancji prowadzenia jej w kształcie określonym w treści decyzji.

Zdaniem Sądu, orzeczona kara w łącznej wysokości 12 000,00 zł pozostaje we właściwej proporcji do przychodu z działalności koncesjonowanej uzyskanego przez powoda (...) zł) w poprzednim roku podatkowym (2018 r.). Wymaga podkreślenia, że przedsiębiorca nie był karany przez Prezesa URE.

Sąd stwierdził, że kara w tej wysokości jest również adekwatna do stopnia zawinienia i szkodliwości popełnionego czynu. Wymierzając powodowi karę, Prezes Urzędu zobowiązany był wziąć pod uwagę szereg okoliczności zarówno obciążających jaki i łagodzących, tak aby nakładana kara była jak najbardziej adekwatna do dokonanych przez stronę naruszeń.

Niższa kara nie spełniłaby swojej roli, gdyż nie stanowiłaby odczuwalnej dolegliwości dla ukaranego podmiotu, ani nie stanowiła przestrogi przed naruszeniami warunków koncesji w przyszłości, zarówno dla ukaranego powoda jak i innych przedsiębiorców. Zachwiane byłyby więc funkcje represyjna i prewencyjna, jakie kary administracyjne mają realizować. Należy przy tym podkreślić, że kara musi być dla przedsiębiorcy wystarczająco odczuwalna, a więc nie może być jedynie symboliczna, gdyż tylko wówczas spełni ona swoją rolę przymuszającą do właściwego zachowania, ale także odniesie skutek wychowawczy i pozwoli zapobiec w przyszłości podobnym naruszeniom dokonywanym tak przez samego ukaranego przedsiębiorcę jak i innych przedsiębiorców działających na rynku obrotu paliwami.

Należy przy tym podkreślić, że strona powodowa jest przedsiębiorcą, wobec tego obejmuje ją podwyższony miernik staranności, zwiększone oczekiwania względem wiedzy, umiejętności. Przede wszystkim przedsiębiorca jest zobowiązany do zachowania szczególnej staranności przy wykonywaniu działalności koncesjonowanej. Prowadzenie działalności ze szczególną starannością jest ściśle związane z aktualizacją danych zawartych w publicznie dostępnych rejestrach przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję, prowadzonych przez Prezesa URE. Niezłożenie wniosku o zmianę koncesji w terminie skutkowało zatem tym, że publicznie dostępna treść koncesji zawierała nieaktualne dane Przedsiębiorcy.

Sąd Okręgowy uznał, iż błędne jest przekonanie powoda o naruszeniu przepisu art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne. Brak bowiem zastosowania względem powoda instytucji odstąpienia od wymierzenia kary wynikał z tego, że powód nie spełnił wszystkich przesłanek wymaganych łącznie treścią art. 56 ust. 6a ustawy - Prawo energetyczne, nie zaś z tego, że pozwany przekroczył granice uznania administracyjnego.

Reasumując, zarzuty sformułowane przez powoda, Sąd uznał za nieuzasadnione i brak jest podstawy prawnej do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Z tych względów, w oparciu o przepis art. 479⁵³ § 1 k.p.c. orzeczono jak w pkt. 1 wyroku.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę – zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski